

Сну нема... Думки кружляють,
Відлітають в інше місце,
Де в колисці променисті,
Перлочисті мрії сяють...
Подивись – які величні,
Довговічні і ментовні,
Злотомовні, щастям повні,
Безгріховні, блискавичні.
Скоро ранок... зійде сонце,
У віконце кине промінь...
Збудить племін в легкий спомин.
І відгомін мовить: сон це?
Ні, не сон, а барвні трелі
Невеселі з серця линуць...
Українять, волю чинять,
В борні гинуть, як об скелі.
Чуєш – грають перед ранком
Колисанку в снах мелодій? —
То свободні, хороводні
Линуть оди вже над ґанком.
Ах, скоріше ніч втікала б,
Заплітала б чорні коси,
Впали б роси... голі й босі
На покоси мандрували б...
О, прислухайсь... трелі грають,
Вибивають... злотодзвоняють...
Сум хоронять, сміх боронять,
Передзвоняють, перлосяють...